

Abstrakt

Práce se zabývá postojem nizozemské politické moci ke studentům vysokých škol jakožto k občanům v průběhu pandemie COVID-19. Pomocí analýzy schůzí dolní komory parlamentu (Tweede Kamer) věnovaných vývoji kolem koronaviru zkoumá, jaká pojetí studenta jako občana poslanci a poslankyně během těchto debat explicitně či implicitně formulovali, jak si tato pojetí navzájem konkurovala a jaká byla jejich role při profilování pozice vlády versus opozice (resp. jednotlivých stran), i s ohledem na volby v březnu 2021.

Pandemie COVID-19 se ukázala ideálním zdrojem informací tím, že nutila aktéry k explicitnímu vyjádření hodnotových postojů a k explicitní debatě o prioritách státní podpory. Práce sledovala čtyři tematické oblasti (reálného či žádoucího) vztahu politické moci ke studentům coby občanům: komunikaci, prioritizaci, obhajobu zájmů a konstruování obrazu studenta.

Optika přístupu ke studentům nepotvrdila dělicí linii vláda versus opozice, ale spíše vláda versus parlament. Ten byl hlavním akcelerátorem debaty a nastoloval agendu zohledňující studenty jako skupinu občanů. Další dělicí linii pak bylo možné konstatovat mezi konstruktivní opozicí usilující o prosazení co nejefektivnější podoby opatření v souladu s formulovanými studentskými zájmy, a opozicí nekonstruktivní, využívající konstruované studentské zájmy k delegitimizaci vlády. Jako argument přitom u obou skupin převažovala péče o mentální, ekonomické, fyzické zdraví a politické svobody studentů nad argumentací veřejným zájmem, která se vyskytla pouze v extrémních situacích, a i tam takřka výlučně na straně vlády.

Klíčová slova: studenti, COVID-19, Nizozemsko, nizozemská vláda